

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 06.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Антония Славова, като разгледа дело номер **4894** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на Г. Ш. К. с адрес: гр. Д., жк „Д.” 31, В. Б. . 7, А. 18 срещу Заповеди № РД-734/07.06.2010 г. и ЧР-147/10.06.2010 г. на Изпълнителния Д. на И. А. по Р. и А. /ИА „РА”/. С първата заповед е утвърдено новото щатно разписание на процесната администрация, а с втората на основание чл.121, ал.1, т.1 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

С определение от 01.07.2010 г. производството по делото е разделено.

В жалбата, от съда се иска оспорените заповеди да бъдат отменени, като незаконосъобразни. Сочи се, че не е налице реално съкращаване на длъжността, защото не е възможно административно-наказателната дейност, типична за ИА „РА” да се осъществява от лица без аналитични и контролни функции. Тази дейност не е в правомощията на експертите, със спомагателни функции. Функционалните задължения, присъщи на длъжността са продължили да съществуват. Твърди се, че не се установява фактическия състав на разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, изискващ наличието на две кумулативни предпоставки – заличаването ѝ като нормативно определена длъжност и като съвкупност от функции, права и задължения. В проведеното по делото открито заседание, оспорващият К. не се явява и не изпраща представител. По факса в АССГ е постъпила молба, в която се поддържа жалбата и са направени доказателствени искания, които са отхвърлени от съда в проведеното по делото открито заседание на 06.10.2010 г.

Ответникът по оспорването, в лицето на Изпълнителния Д. на И. А. по Р. и А. не се

явява, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че със Заповед № 00-94 от 01.04.2002 г. на Изпълнителния Д. на И. А. по Р. и А., Г. К. е назначен на длъжност „Главен инспектор” с ранг IV младши в Териториално звено „Риболовен Надзор” – гр. П.

Видно от формуляра за оценката на индивидуалното изпълнение за периода 01.12.2009 г. до 01.12.2009 г., служителят е получил оценка – „3” – „Изпълнението отговаря на изискванията”.

Със заповед № РД – 719/02.06.2010 г. на Изпълнителния Д. на И. А. по Р. и А. е утвърдено длъжностно разписание на И. А. по Р. и А., в сила от 03.06.2010 г.

Със заповед № РД – 734/07.06.2010 г. на Изпълнителния Д. на И. А. по Р. и А. е утвърдено длъжностно разписание на И. А. по Р. и А., в сила от същата дата.

Преценявайки наличието на материалноправните предпоставки по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и във връзка с Постановление № 95 на МС от 18.05.2010 г., Изпълнителния Д. на И. А. по Р. и А. е издал оспорената заповед ЧР-147/10.06.2010 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на Г. К. лично, видно от саморъчния подпис, положен върху приложения по делото екземпляр, на 11.06.2010 г. Жалбата е подадена, чрез административния орган на 28.06.2010 г. /В. № 9400-2660/. Предвид на обстоятелството, че в заповедта не е посочено, пред кой орган и в какъв срок може да бъде обжалвана, следва да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 140, ал. 1 от АПК, т.е. срокът за обжалване е удължен с два месеца. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, засягащ негови права и законни интереси и следователно подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По отношение на заповед ЧР-147/10.06.2010 г. административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

С постановление № 95 на МС от 18.05.2010 г. за приемане на Устройствен правилник на Изпълнителната А. по Р. и А. и за закриване на Изпълнителната А. по хидромелиорации към министъра на земеделието и храните /в редакция от 01.06.2010 г./, обн., ДВ, бр. 41 от 1.06.2010 г. е приет нов устройствен правилник на Изпълнителната А. по Р. и А., съгласно който числеността на персонала в агенцията е общо 304 щатни бройки, като числеността на държавните служители в специализираната администрация е 260 щатни бройки. Съгласно действащия до този момент Устройствен правилник на И. А. по Р. и А., приет с ПМС № 51 от 17.03.2008 г., обн., ДВ, бр. 32 от 25.03.2008 г., в сила от 25.03.2008 г., отм., бр. 41 от 1.06.2010 г., числеността на персонала в агенцията е била общо 340 щатни бройки, като числеността на държавните служители в специализираната администрация е бил 299 щатни бройки. Съгласно чл. 11 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, ръководителят на администрацията утвърждава длъжностно

разписание по образец съгласно приложение № 1. В длъжностното разписание се определят конкретните длъжности, които ще се използват в администрацията, при спазване на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, разпоредбите на наредбата и специфичните изисквания, определени с нормативен акт.

На основание на посочените норми компетентният административен орган е утвърдил и длъжностното разписание на И. А. по Р. и А., в сила от 07.06.2010 г. Длъжностното разписание на процесната администрация, утвърдено със заповед № РД – 719/02.06.2010 г. не е издадено на основание посочения по-горе устройствен правилник, утвърден с постановление № 95 от 18.05.2010 г. на МС, тъй като същото е обнародвано в ДВ бр. 41 от 1.06.2010 г. и съгласно чл. 5, ал. 5 от Конституцията на Република Б не е било влязло в сила.

Видно от длъжностното разписание от 07.06.2010 г. длъжността „Главен инспектор” – длъжностно ниво Бб по Единния класификатор на длъжностите в сектор „Р. и контрол” – гр. Д., при регионален център „Р. и контрол – Североизточна Б” вече не е съществувала след тази дата. Дефиницията на понятието "длъжност в администрацията" се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 5.03.2004 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на Закона за министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, бележите на понятието "длъжност в администрацията" са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Длъжността "главен инспектор" е свързана с осъществяването на контролни функции по прилагане на законодателството в дейността на администрацията и на други физически или юридически лица и с изготвянето на анализи и отчети във връзка с контролната дейност, като главният инспектор носи пряка отговорност за съставяните от него актове, както и за действията си в изпълнение на длъжността. Такава длъжност е заемал жалбоподателят, до прекратяване на служебното му правоотношение.

С влизането в сила на новото длъжностно разписание е извършено действително съкращение на длъжността "Главен инспектор" в сектор „Р. и контрол” – гр. Д., при регионален център „Р. и контрол – Североизточна Б” В тази връзка не е основателно, релевираното от оспорващия възражение, че функциите присъщи на длъжността не са били премахнати, а са се изпълнявали от останалите в сектора служители. Дори това да е така, следва да се отбележи, че е налице съкращаване на длъжността не само в случаите на премахване на присъщите ѝ функции, а и в случаите, когато те продължават да се изпълняват, но от служители, заемащи друга длъжност.

В разглеждания случай е видно, че не е правен подбор, но такъв не е бил необходим, тъй като в администрацията, в която е работил Г. К. не е имало други служители, заемали длъжността „главен инспектор”. В тази връзка е неоснователно и твърдението, че длъжността „главен инспектор” е съкратена само в сектор „Р. и контрол” – гр. Д., при регионален център „Р. и контрол – Североизточна Б”, което е израз на личното и тенденциозно отношение към оспорващия като етнически турчин. При внимателния

преглед на длъжностното разписание се установява, че такава длъжност не съществува и в други регионални сектори – П, С, С, К и Л. Съгласно чл. 14, ал. 4 от Устройствения правилник на Изпълнителната А. по Р. и А., изпълнителният Д. на агенцията определя числеността на всеки сектор "РК" с длъжностното разписание на агенцията в зависимост от географското разположение на областта, наличните рибностопански обекти в нея, специфичните особености и историческото присъствие на риболова и аквакултурата в региона и др., т.е. органът по назначаване има право оперативно да прецени, какви длъжности ще съществуват в съответните териториални звена на процесната администрация. Тази преценка е по целесъобразност, тъй като има отношение единствено към оптимизиране на изпълнението на служебната дейност и не се проверява от съда при оспорването на административния акт. В тази връзка съдът намира оспорването на заповед № РД – 734/07.06.2010 г. на Изпълнителния Д. на И. А. по Р. и А., с която е утвърдено длъжностно разписание на И. А. по Р. и А. за недопустимо. Оспореният акт представлява волеизявление на компетентен държавен орган, по смисъла на чл. 21, ал. 5 от АПК, което е част от производството по издаване на индивидуални административни актове – такива, с които ще се извърши назначаване на държавни служители или с които ще се прекрати служебното правоотношение на вече назначени държавни служители на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Неотносимо в случая е, че при периодичното атестиране, Г.К. е получил оценка за периода 01.12.2008 г. – 01.12.2009 г. – „3” – „Изпълнението отговаря изискванията”. Това обстоятелство би имало значение при положение, че служебното отношение е било съкратено на друго основание, например чл. 107, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, а не поради съкращаване на длъжността.

Неоснователни са наведените доводи, че след съкращаването на длъжността, не биха могли да се изпълняват контролно-аналитичните функции, типични за процесната администрация и свързани с административно-наказателната дейност. В Закона за Р. и А. е регламентиран начина на установяване на административните нарушения и издаването на наказателни постановления. В този акт не се съдържа изрична разпоредба, съгласно която тази дейност се осъществява само от лица заемащи длъжността „главен инспектор”. Съгласно чл. 91 от ЗРА, нарушенията по този закон се установяват с актове, съставени от съответните длъжностни лица, определени със заповед на министъра на земеделието и храните, а наказателните постановления издават от министъра на земеделието и храните или от оправомощени от него длъжностни лица.

Съдът намира, че не следва да взема отношение по релевираните доводи за дискриминационно отношение, защото във връзка с тях са образувани отделни производства в АССГ и СРС.

От направените разсъждения следва единствено възможния извод - оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила, в съответствие с целта на закона и при правилно тълкуване и приложение материално-правните разпоредби, поради което следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна. По отношение на оспорването на заповедта, с която е утвърдено длъжностното разписание, съдът по изложените по-горе мотиви намира, че производството следва да бъде прекратено.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че ответникът по оспорването не е поискал такива, на същия не следва да се присъдят разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Г. Ш. К. от гр. Д. срещу Заповед № ЧР-147/10.06.2010 г. на Изпълнителния Д. на И. А. по Р. и А., на основание чл. 121, ал. 1, т. 1 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Г. Ш. К. срещу Заповед № РД-734/07.06.2010 г. на Изпълнителния Д. на И. А. по Р. и А., с която е утвърдено новото щатно разписание на процесната администрация, в сила от 07.06.2010 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 4894 от 2010 г. по описа на АССГ в тази му част.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.